AANBEVELING Nr. 3018/79/EGKS VAN DE COMMISSIE

van 21 december 1979

betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping of subsidiëring uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal

DE COMMISSIE VAN DE EUROPESE GEMEENSCHAPPEN,

Gelet op het Verdrag tot oprichting van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal, inzonderheid op de artikelen 74 en 86.

Overwegende dat de Commissie krachtens artikel 74 van het Verdrag bevoegd is, indien dumping wordt toegepast of subsidies worden toegekend door landen die geen lid zijn van de Gemeenschap, alle maatregelen overeenkomstig dit Verdrag te nemen en de nodige aanbevelingen aan de Lid-Staten te doen;

Overwegende dat de Lid-Staten krachtens artikel 86 van het Verdrag zich verbonden hebben om de Gemeenschap de vervulling van haar taak te vergemakkelijken;

Overwegende dat, gezien het bestaan van de gemeenschappelijke markt voor kolen en staal, het treffen van nationale maatregelen in het algemeen en zelfs in geval van wederzijdse samenwerking geen doeltreffende en passende bescherming zou vormen tegen de toepassing van dumping en de toekenning van subsidies, doch integendeel de werking van deze gemeenschappelijke markt zou kunnen belemmeren en aan de bereikte resultaten afbreuk doen, met name het geharmoniseerde douanetarief van toepassing op derde landen;

Overwegende dat de Commissie om deze redenen gebruik zal maken van de bevoegdheden haar in artikel 74 toegekend en in voorkomend geval communautaire beschermende maatregelen zal aanbevelen;

Overwegende dat ten einde de Commissie in staat te stellen haar bevoegdheden snel en doeltreffend uit te oefenen, bepaalde procedureregels dienen te worden opgesteld en de samenwerking met de Lid-Staten dient te worden georganiseerd;

Overwegende dat ten einde tegenstrijdigheden tussen maatregelen van de Commissie en van de Lid-Staten te voorkomen enerzijds en te verzekeren dat, in gevallen waarbij geen communautaire belangen in het geding zijn, de Lid-Staten ter bescherming van hun nationale produktie passende maatregelen kunnen nemen anderzijds, bepaald dient te worden dat, indien geen communautaire maatregelen worden genomen, na overleg nationale maatregelen voor onderzoek en bescherming kunnen worden genomen;

Overwegende dat de Commissie bij Aanbeveling 77/329/EGKS [1], laatstelijk gewijzigd bij Aanbeveling 158/79/EGKS [2] gemeenschappelijke voorschriften heeft vastgesteld voor de bescherming tegen invoer met dumping of subsidiëring uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal;

Overwegende dat deze regeling werd ingevoerd in overeenstemming met de bestaande internationale verplichtingen, in het bijzonder met die welke voortvloeien uit artikel VI van de Algemene Overeenkomst betreffende tarieven en handel (hierna de „Algemene Overeenkomst" te noemen) en uit de eerste Overeenkomst inzake de toepassing van artikel VI van de Algemene Overeenkomst (Antidumpingcode 1968);

Overwegende dat de in 1979, afgesloten multilaterale handelsbesprekingen hebben geleid tot een nieuwe Overeenkomst inzake de toepassing van artikel VI van de Algemene Overeenkomst (Antidumpingcode 1979) en tot een Overeenkomst inzake de uitlegging en de toepassing van de artikelen VI, XVI en XXIII van de Algemene Overeenkomst, die betrekking hebben op subsidies en compenserende maatregelen;

Overwegende dat de voorschriften van de Gemeenschap derhalve dienen te worden gewijzigd in het licht van de overeenkomsten van 1979, in het bijzonder van de bepalingen daarvan die betrekking hebben op subsidies en eventuele tegenmaatregelen, de vaststelling van schade – en meer in het bijzonder de criteria die moeten worden toegepast en de nieuwe regels inzake oorzakelijk verband en regionale bescherming – de verbintenissen en het toezicht daarop, de geldigheidsduur van voorlopige rechten en de eventuele toepassing met terugwerkende kracht van antidumpingrechten en compenserende rechten;

Overwegende dat het van wezenlijk belang is dat de Gemeenschap bij de toepassing van deze voorschriften, met het oog op de handhaving van het met deze overeenkomsten nagestreefde evenwicht tussen rechten en verplichtingen, rekening houdt met de interpretatie ervan door haar belangrijkste handelspartners, zoals die in de wetgeving of het gevestigde gebruik tot uiting komt;

Overwegende dat het daarom wenselijk is de voorschriften voor het bepalen van de normale waarde duidelijk en voldoende gedetailleerd weer te geven; dat in het bijzonder bepaald dient te worden dat indien verkopen op de

(1) PB nr. L 114 van 5. 5. 1977, blz. 6.
(2) PB nr. L 21 van 30. 1. 1979, blz. 14.

binnenlandse markt van het land van uitvoer of van oorsprong om enigerlei reden geen bruikbare basis vormen voor het vaststellen van het bestaan van dumping, een aangenomen normale waarde mag worden gehanteerd; dat het dienstig is voorbeelden te geven van situaties welke kunnen worden geacht niet overeen te stemmen met de normale handelstransacties, met name wanneer een produkt wordt verkocht tegen prijzen die lager zijn dan de produktiekosten of wanneer transacties plaatsvinden tussen partijen die geassocieerd zijn of een compensatieregeling toepassen; dat het dienstig is aan te geven welke methoden in zulke omstandigheden kunnen worden gebruikt voor het bepalen van de normale waarde;

Overwegende dat het dienstig is een definitie vast te stellen van de prijs bij uitvoer en aan te geven welke prijsaanpassingen moeten geschieden wanneer het wenselijk wordt geacht deze prijs op basis van de eerste prijs op de vrije markt te reconstrueren;

Overwegende dat het met het oog op een deugdelijke vergelijking van de prijs bij uitvoer en de normale waarde, gewenst is richtlijnen op te stellen voor het vaststellen van de aanpassingen die moeten geschieden in verband met verschillen in fysieke hoedanigheden, in hoeveelheden, in verkoopvoorwaarden en in het handelsstadium, en erop te wijzen dat de bewijslast rust op diegene die om die aanpassingen verzoekt;

Overwegende dat de uitdrukking „marge van dumping" nauwkeurig dient te worden omschreven en het gevestigde gebruik van de Gemeenschap ter zake van berekeningsmethoden bij variërende prijzen of marges dient te worden gecodificeerd;

Overwegende dat het gewenst lijkt voldoende gedetailleerd uiteen te zetten hoe het bedrag van een subsidie dient te worden vastgesteld;

Overwegende dat het dienstig lijkt een aantal factoren te vermelden die van belang kunnen zijn bij de vaststelling van schade;

Overwegende dat de procedures moeten worden vastgesteld voor het indienen van een klacht door ieder die optreedt namens een bedrijfstak van de Gemeenschap die zich geschaad of bedreigd acht door invoer met dumping of subsidiëring; dat het dienstig lijkt duidelijk erop te wijzen dat bij intrekking van een klacht de procedure kan, maar niet noodzakelijkerwijze behoeft te worden beëindigd;

Overwegende dat er samenwerking moet plaatsvinden tussen de Lid-Staten en de Commissie zowel voor het uitwisselen van informatie over het bestaan van dumping of subsidiëring en de daaruit voortvloeiende schade, als voor het daaropvolgende onderzoek naar de feiten op communautair niveau; dat hiertoe overleg moet plaatsvinden in een raadgevend comité;

Overwegende dat het dienstig is duidelijk aan te geven welke procedurevoorschriften bij het onderzoek moeten worden nageleefd, in het bijzonder welke de rechten en verplichtingen van de communautaire autoriteiten en de betrokken partijen zijn, en onder welke voorwaarden de belanghebbende partijen toegang kunnen krijgen tot inlichtingen en kunnen verzoeken op de hoogte te worden gebracht van de belangrijkste feiten en overwegingen op grond waarvan wordt overwogen definitieve maatregelen aan te bevelen;

Overwegende dat het, ten einde de toepassing van dumping tegen te gaan, dienstig is om, wanneer uit de definitieve vaststelling van de feiten blijkt dat er van dumping en schade sprake is, te voorzien in de mogelijkheid voorlopige rechten definitief te innen, ook wanneer er om specifieke redenen niet is besloten tot instelling van een definitief antidumpingrecht;

Overwegende dat het noodzakelijk is gemeenschappelijke voorschriften voor de toepassing van antidumpingrechten of compenserende rechten vast te stellen ten einde een correcte en uniforme heffing daarvan te verzekeren; dat bedoelde voorschriften, gelet op de aard van die rechten, kunnen afwijken van de voorschriften voor de heffing van de normaliter bij invoer verschuldigde rechten;

Overwegende dat moet worden gezorgd voor open en rechtvaardige procedures voor de toetsing van genomen maatregelen en voor de heropening van het onderzoek indien de omstandigheden zulks vereisen;

Overwegende dat passende procedures voor het onderzoek van de verzoeken tot terugbetaling van antidumpingrechten moeten worden vastgesteld;

Overwegende dat de onderhavige aanbeveling geen beletsel mag vormen voor de vaststelling van bijzondere maatregelen voor zover die niet in strijd zijn met de door de Gemeenschap in GATT-verband aangegane verplichtingen;

Overwegende dat voor de Europese Economische Gemeenschap de Raad van deze gelegenheid gebruik heeft gemaakt om mede tot algemene stroomlijning, taalkundige vereenvoudiging en samenvoeging van de EEG-voorschriften betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping of subsidiëring, zoals thans neergelegd in Verordening (EEG) nr. 3017/79 [1] over te gaan;

Overwegende dat het gewenst is ervoor zorg te dragen dat de voorschriften van de buitenlandse handel in beide Gemeenschappen zo homogeen mogelijk zijn; dat derhalve voor kolen- en staalprodukten dezelfde toepassing dient te worden voorgeschreven van de beginselen en definities vervat in Verordening (EEG) nr. 3017/79;

Overwegende dat voor wat betreft het besluitvormingsproces rekening dient te worden gehouden met de uiteenlopende opzet van beide Verdragen, waarbij men zich echter zoveel mogelijk moet laten leiden door de bepalingen van Verordening (EEG) nr. 3017/79;

---

[1] Zie blz. 1 van dit Publikatieblad.

DOET DE VOLGENDE AANBEVELING:

Artikel 1

Werkingssfeer

In deze aanbeveling worden de voorschriften vastgesteld voor bescherming tegen invoer met dumping of subsidiëring uit landen die geen lid zijn van de Europese Gemeenschap voor Kolen en Staal.

Artikel 2

Dumping

A. BEGINSEL

1. Een antidumpingrecht kan worden toegepast op ieder produkt ten aanzien waarvan dumping plaatsvindt, wanneer de invoer tot verbruik in de Gemeenschap schade veroorzaakt.

2. Ten aanzien van een produkt wordt geacht dumping plaats te vinden indien de prijs van het produkt bij uitvoer naar de Gemeenschap lager is dan de normale waarde van een soortgelijk produkt.

B. NORMALE WAARDE

3. In de zin van deze aanbevling wordt onder normale waarde verstaan:

a) de vergelijkbare prijs die bij normale handelstransacties werkelijk is betaald of moet worden betaald voor een soortgelijk produkt dat bestemd is voor verbruik in het land van uitvoer of het land van oorsprong, of

b) wanneer op de binnenlandse markt van het land van uitvoer of van oorsprong geen verkoop van een soortgelijk produkt in het kader van normale handelstransacties plaatsvindt of indien dergelijke verkopen geen bruikbare vergelijking mogelijk maken:

   i) de vergelijkbare prijs van een soortgelijk produkt wanneer dit naar een derde land wordt uitgevoerd, waarbij deze prijs de hoogste prijs bij uitvoer mag zijn doch wel representatief moet zijn, of

   ii) de aangenomen waarde in het land van oorsprong, dat wil zeggen de kosten van materialen en fabricage in het kader van normale handelstransacties, verhoogd met een redelijk bedrag voor winst en algemene kosten; in het algemeen en op voorwaarde dat er normaliter winst wordt behaald bij verkoop van produkten van dezelfde algemene soort op de binnenlandse markt van het land van oorsprong, mag de opslag voor winst niet hoger zijn dan de normale winst. In andere gevallen wordt de opslag vastgesteld op elke redelijke basis, met gebruikmaking van de beschikbare gegevens.

4. Wanneer er geldige redenen bestaan om aan te nemen of te vermoeden dat de prijs waartegen een produkt werkelijk wordt verkocht met het oog op verbruik in het land van oorsprong, lager is dan de normale, vaste plus variabele, produktiekosten van dat produkt, kunnen de tegen deze prijzen verrichte verkopen geacht worden niet te hebben plaatsgevonden in het kader van normale handelstransacties, indien:

a) de verkopen over een vrij lange periode hebben plaatsgevonden en betrekking hebben op aanzienlijke hoeveelheden,

   en indien

b) op grond van de toegepaste prijzen dekking van alle kosten binnen een redelijke termijn in het kader van normale handelstransacties niet mogelijk is.

In die omstandigheden kan de normale waarde worden vastgesteld op basis van de overige verkopen op de binnenlandse markt tegen een prijs die niet lager is dan de produktiekosten, of op basis van de verkopen voor uitvoer naar derde landen, of op basis van de aangenomen waarde, of door de bovengenoemde prijs die lager is dan de produktiekosten zodanig aan te passen dat de verliezen worden opgeheven en met een redelijke winst rekening wordt gehouden. Deze berekening van de normale waarde wordt gebaseerd op de beschikbare gegevens.

5. In geval van invoer uit landen die geen markteconomie hebben, in het bijzonder uit die waarop de Verordeningen (EEG) nr. 2532/78 (1) en (EEG) nr. 925/79 (2) van toepassing zijn, wordt de normale waarde op passende en niet onredelijke wijze op basis van een van de volgende criteria vastgesteld:

a) de prijs waartegen een soortgelijk produkt van een derde land met een markteconomie werkelijk wordt verkocht:

   i) voor verbruik op de binnenlandse markt van dat land,

      of

   ii) aan andere landen, inclusief de Gemeenschap,

   of

b) de aangenomen waarde van een soortgelijk produkt in een derde land met een markteconomie,

   of

c) wanneer noch de prijs, noch de aangenomen waarde als bedoeld sub a) of b), een deugdelijke basis verschaft, de prijs die in de Gemeenschap werkelijk is betaald of moet worden betaald voor een soortgelijk produkt, zo nodig naar behoren aangepast om er een redelijke winst in op te nemen.

---

(1) PB nr. L 306 van 31. 10. 1978, blz. 1.
(2) PB nr. L 131 van 29. 5. 1979, blz. 1.

6. a) Wanneer een produkt niet rechtstreeks uit het land van oorsprong wordt ingevoerd doch vanuit een ander land naar de Gemeenschap wordt uitgevoerd, is de normale waarde de vergelijkbare prijs die werkelijk is betaald of moet worden betaald voor een soortgelijk produkt op de binnenlandse markt van hetzij het land van uitvoer hetzij het land van oorsprong. Laatstgenoemde basis kan onder meer geschikt zijn indien het produkt slechts via het land van uitvoer wordt doorgevoerd of indien het produkt niet in het land van uitvoer wordt geproduceerd of indien er in het land van uitvoer geen vergelijkbare prijs voor deze produkten bestaat.

b) Wanneer er verscheidene leveranciers uit een of meer landen zijn en het gewenst wordt geacht een systeem van basisprijzen op te stellen, wordt de normale waarde bepaald op basis van de laagste normale waarde in het land of de landen, van toelevering waar normale mededinging bestaat.

7. Bij de vaststelling van de normale waarde kunnen transacties tussen geassocieerde partijen of partijen die een compensatieregeling toepassen, geacht worden niet binnen het kader van normale handelstransacties te vallen, tenzij de Commissie ervan overtuigd is dat de betreffende prijzen en kosten vergelijkbaar zijn met die bij transacties tussen niet aldus verbonden partijen.

C. PRIJS BIJ UITVOER

8. a) De prijs bij uitvoer is de prijs die werkelijk is betaald of moet worden betaald voor het produkt dat met het oog op uitvoer naar de Gemeenschap is verkocht.

b) Indien er geen prijs bij uitvoer is of indien blijkt dat er een associatie of een compensatieregeling bestaat tussen de exporteur en de importeur of een derde partij, of dat, om andere redenen, de prijs die werkelijk is betaald of moet worden betaald voor het produkt dat met het oog op uitvoer naar de Gemeenschap is verkocht, niet betrouwbaar is, kan de uitvoerprijs worden samengesteld op basis van de prijs waartegen het ingevoerde produkt voor het eerst wordt wederverkocht aan een onafhankelijke koper, of, indien het produkt niet aan een onafhankelijke koper wordt wederverkocht of niet wordt wederverkocht in de staat waarin het is ingevoerd, op elke redelijke basis. In dat geval worden correcties toegepast voor alle tussen de invoer en de wederverkoop gemaakte kosten, met inbegrip van rechten en heffingen, alsmede voor een redelijke winstmarge.

Deze correcties omvatten met name:

i) gebruikelijke kosten voor vervoer, verzekering, lading, overlading en lossing en bijkomende kosten;

ii) douanerechten, antidumpingrechten en andere belastingen die in het invoerende land moeten worden betaald in verband met de invoer of de verkoop van de goederen;

iii) een redelijke marge voor algemene kosten en winst en/of voor gewoonlijk betaalde of overeengekomen commissie.

D. VERGELIJKING

9. Ten einde een deugdelijke vergelijking mogelijk te maken, moeten de prijs bij uitvoer en de normale waarde op een vergelijkbare grondslag berusten voor wat betreft de fysieke hoedanigheden van het produkt, de hoeveelheden en de verkoopvoorwaarden. Normaliter worden zij vergeleken in hetzelfde handelsstadium, bij voorkeur het stadium „af-fabriek", en op zo dicht mogelijk bij elkaar liggende data.

10. Indien de uitvoerprijs en de normale waarde niet met elkaar vergelijkbaar zijn voor wat betreft de in lid 9 genoemde factoren, wordt voor elk geval, naar gelang van de bijzondere kenmerken ervan, naar behoren rekening gehouden met de verschillen die van invloed zijn op de vergelijkbaardheid van de prijzen. Indien een belanghebbende partij verzoekt een dergelijk verschil in aanmerking te nemen, moet zij bewijzen dat dit verzoek gerechtvaardigd is. De volgende richtlijnen gelden hierbij:

a) verschillen inzake de fysieke hoedanigheden van het produkt: de voor deze verschillen toe te passen correctie wordt normaliter gebaseerd op de invloed van de verschillen op de marktwaarde in het land van oorsprong of van uitvoer; indien echter geen gegevens betreffende de prijs op de binnenlandse markt in dat land beschikbaar zijn of wanneer de desbetreffende gegevens geen deugdelijke vergelijking mogelijk maken, wordt de berekening gebaseerd op de produktiekosten van de tot deze verschillen leidende factoren;

b) verschillen in hoeveelheden: correcties worden toegepast wanneer een prijsverschil geheel of gedeeltelijk is toe te schrijven:

i) aan prijskortingen voor grote hoeveelheden die in het kader van normale handelstransacties gedurende een representatieve voorafgaande periode, gewoonlijk niet minder dan zes maanden, plachten te worden verleend voor een aanzienlijk deel, gewoonlijk niet minder dan 20 %, van de totale verkoop van het betreffende produkt op de binnenlandse markt, of, in voorkomend geval, op de markt van een derde land; uitgestelde kortingen kunnen in aanmerking worden genomen wanneer zij zijn gebaseerd op een gevestigd gebruik in vroegere perioden of op een verbintenis om te zullen voldoen aan de voorwaarden die zijn gesteld om voor de uitgestelde korting in aanmerking te komen, of

ii) aan besparingen op de produktiekosten van verschillende hoeveelheden.

Wanneer de uitvoerprijs echter is gebaseerd op hoeveelheden die kleiner zijn dan de kleinste hoeveelheid die wordt verkocht op de binnenlandse markt, of, in voorkomend geval, aan derde landen, dan wordt de toe te passen correctie dusdanig vastgesteld dat de hogere prijs waartegen de kleinere hoeveelheid op de binnenlandse markt of, in voorkomend geval, op de markt van een derde land zou worden verkocht; wordt weergegeven;

c) verschillen in verkoopvoorwaarden: er worden, over het algemeen, slechts correcties toegepast voor die verschillen die rechtstreeks in verband staan met de betreffende verkoop; zij omvatten bij voorbeeld verschillen in rechten en indirecte belastingen, kredietvoorwaarden, borgstellingen, garanties, technische bijstand, service, commissies of salarissen van verkopers, kosten voor verpakking, verzekering, lading, overlading en lossing en bijkomende kosten; in het algemeen worden geen correcties toegepast voor verschillen in administratieve en algemene kosten, met inbegrip van kosten voor onderzoek, ontwikkeling en reclame; de toe te passen correctie wordt normaliter bepaald door de kosten van deze verschillen voor de verkoper, hoewel ook rekening kan worden gehouden met de invloed ervan op de waarde van het produkt;

d) verschillen in handelsstadium; indien geen verkopen in hetzelfde handelsstadium hebben plaatsgevonden of indien de verkopen in hetzelfde handelsstadium ontoereikend zijn om als representatief te worden beschouwd, dan wordt de voor verkopen in een verschillend handelsstadium toe te passen correctie berekend op basis van de kosten die rechtstreeks aan dat verschil kunnen worden toegerekend;

e) toerekening van de kosten: over het algemeen worden alle kostenberekeningen gebaseerd op de beschikbare boekhoudkundige gegevens die normaliter, wanneer nodig, proportioneel worden toegerekend aan de omzet van elk betrokken produkt en van elke betrokken markt.

11. Een produkt wordt niet geacht voorwerp van dumping te zijn op grond van het feit dat het is vrijgesteld van rechten of heffingen, waarmede een soortgelijk produkt is belast, wanneer het bestemd is voor verbruik in het land van oorsprong of van uitvoer, of op grond van het feit, dat zodanige rechten of heffingen worden gerestitueerd.

E. SOORTGELIJK PRODUKT

12. Voor de toepassing van deze aanbeveling wordt onder „soortgelijk produkt" verstaan een produkt dat gelijk, dat wil zeggen in alle opzichten gelijksoortig is aan het betrokken produkt, of, bij het ontbreken van een dergelijk produkt, een ander produkt dat kenmerken vertoont die met de kenmerken van het betrokken produkt grote overeenkomst vertonen.

F. MARGE VAN DUMPING

13. a) Onder „marge van dumping" wordt verstaan het bedrag waarmee de normale waarde de prijs bij uitvoer overschrijdt.

b) Wanneer de prijzen variëren, kan de marge van dumping worden vastgesteld per transactie of uitgaande van de meest toegepaste, representatieve of gewogen gemiddelde prijzen.

c) Wanneer de marges van dumping variëren, kunnen gewogen gemiddelden worden vastgesteld.

Artikel 3

Subsidies

1. Een compenserend recht kan worden ingesteld ter compensatie van elke subsidie die rechtstreeks of onrechtstreeks in het land van oorsprong of van uitvoer wordt verleend voor de vervaardiging, de produktie, de uitvoer of het vervoer van een produkt waarvan de invoer tot verbruik in de Gemeenschap schade veroorzaakt.

2. Subsidies verleend voor de uitvoer omvatten, doch zijn niet beperkt tot, de in de bijlage vermelde praktijken.

3. Het feit dat een produkt is vrijgesteld van invoerbelastingen of indirecte belastingen, zoals gedefinieerd in de aantekeningen bij de bijlage, waarmede een soortgelijk produkt daadwerkelijk is belast, wanneer het bestemd is voor verbruik in het land van oorsprong of van uitvoer, of het feit dat die rechten of belastingen worden gerestitueerd, wordt niet aangemerkt als een subsidie in de zin van deze aanbeveling.

4. a) Het bedrag van de subsidie wordt vastgesteld per eenheid van het naar de Gemeenschap uitgevoerde, gesubsidieerde produkt.

b) Bij het berekenen van het bedrag van een subsidie worden de volgende elementen van de totale subsidie afgetrokken:

i) kosten van de aanvrage of andere kosten, noodzakelijk om voor subsidie in aanmerking te komen of om de subsidie te verkrijgen;

ii) uitvoerbelastingen, rechten of andere belastingen die op de uitvoer van het produkt naar de Gemeenschap worden geheven met het sociale doel de subsidie te compenseren.

Wanneer een belanghebbende partij om aftrek van een element verzoekt, moet zij bewijzen dat het verzoek gerechtvaardigd is.

c) In gevallen waarin de subsidie niet wordt verleend op basis van de gefabriceerde, vervaardigde, uitgevoerde of vervoerde hoeveelheden, wordt het bedrag berekend door de waarde van de subsidie op passende wijze om te slaan over de produktie of de uitvoer van het betreffende produkt gedurende een passende periode. Normaliter is deze periode het boekjaar van de begunstigde. Indien de subsidie echter wordt berekend op basis van de gedane of toekomstige aanschaf van vaste activa komt deze periode overeen met een redelijke afschrijvingstermijn, tenzij de activa niet in waarde verminderen, in welk geval de subsidie wordt gelijkgesteld met een renteloze lening.

d) Als waarde van de op leningen of garanties verleende subsidies wordt in het algemeen beschouwd het verschil tussen de rente die door de begunstigde is betaald of moet worden betaald en de rente die in de normale handelspraktijk werkelijk moet worden betaald op vergelijkbare leningen of garanties.

e) In geval van invoer uit landen zonder marteconomie, inzonderheid uit de landen waarop de Verordeningen (EEG) nr. 2532/78 en (EEG) nr. 925/79 van toepassing zijn, kan het bedrag van een subsidie op passende en niet onredelijke wijze worden bepaald door de uitvoerprijs, zoals bereken volgens de bepalingen van artikel 2, punt 8, te vergelijken met de normale waarde, zoals vastgesteld volgens de bepalingen van artikel 2, punt 5. Artikel 2, punt 10, is op deze vergelijking van toepassing.

f) Wanneer het bedrag van de subsidiëring varieert, kunnen gewogen gemiddelden worden vastgesteld.

Artikel 4

Schade

1. Schade wordt slechts vastgesteld indien de invoer met dumping of subsidiëring door het effect van de dumping of de subsidiëring schade veroorzaakt, dat wil zeggen aanmerkelijke schade aan een gevestigde bedrijfstak van de Gemeenschap toebrengt of dreigt toe te brengen of een aanzienlijke vertraging bij de vestiging van een bedrijfstak meebrengt. Schade veroorzaakt door andere factoren, zoals de omvang en de prijzen van de invoer zonder dumping of subsidiëring of inkrimping van de vraag, die afzonderlijk of gecombineerd eveneens nadelige gevolgen voor de communautaire bedrijfstak hebben, mag niet worden toegeschreven aan de invoer met dumping of subsidiëring.

2. Een onderzoek naar de schade heeft betrekking op de volgende factoren, waarbij één enkele of zelfs verscheidene van deze factoren niet noodzakelijkerwijze doorslaggevend zijn voor de beoordeling:

a) de omvang van de invoer met dumping of subsidiëring, waarbij in het bijzonder wordt nagegaan of deze invoer aanzienlijk is toegenomen, hetzij in absolute cijfers, hetzij ten opzichte van de produktie of het verbruik in de Gemeenschap;

b) de prijzen van de invoer met dumping of subsidiëring, waarbij in het bijzonder wordt nagegaan of er een aanzienlijke onderbieding is geweest in vergelijking met de prijs van een soortgelijk produkt in de Gemeenschap;

c) de invloed ervan op de betrokken bedrijfstak blijkens huidige of potentiële tendenzen in de desbetreffende economische factoren, zoals:
   — produktie,
   — bezettingsgraad,
   — voorraden,
   — verkoop,
   — marktaandeel,
   — prijzen (d.w.z. neerwaartse druk op de prijzen of het niet plaatsvinden van prijsverhogingen die anders zouden hebben plaatsgevonden),
   — winsten,
   — rendement van investeringen,
   — cash flow,
   — werkgelegenheid.

3. Dreiging van schade kan slechts worden vastgesteld indien een bepaalde situatie naar alle waarschijnlijkheid tot werkelijke schade zal leiden. In dit verband kan met de volgende factoren rekening worden gehouden:

a) stijgingspercentage van de uitvoer met dumping of subsidiëring naar de Gemeenschap;

b) de reeds ter beschikking staande of in de nabije toekomst ter beschikking komende uitvoercapaciteit van het land van oorsprong of van uitvoer en de waarschijnlijkeid dat de daaruit voortkomende uitvoer voor de Gemeenschap wordt bestemd;

c) de aard van de subsidies en de gevolgen die daaruit waarschijnlijk voor de handel voortvloeien.

4. Het effect van de invoer met dumping of subsidiëring wordt geraamd ten opzichte van de produktie van het soortgelijke produkt in de Gemeenschap, wanneer de beschikbare gegevens het mogelijk maken deze afzonderlijk te definiëren. Wanneer de produktie van het soortgelijke produkt in de Gemeenschap niet kan worden afgebakend, wordt het effect van de invoer met dumping of subsidiëring, geraamd door een onderzoek van de produktie van de kleinste groep of het kleinste gamma van produkten waartoe het soortgelijke produkt behoort en waarvoor de nodige gegevens kunnen worden verkregen.

5. Onder de uitdrukking „bedrijfstak van de Gemeenschap" wordt verstaan alle producenten van soortgelijke produkten in de Gemeenschap of een aantal van deze producenten waarvan de gezamenlijke produktie een groot deel van de totale communautaire produktie van dit produkt vormt, met dien verstande dat:

— wanneer producenten met de exporteurs of importeurs verbonden zijn of zelfs importeurs zijn van het produkt ten aanzien waarvan wordt beweerd dat dumping of subsidiëring plaatsvindt, de uitdrukking „bedrijfstak van de Gemeenschap" kan worden uitgelegd als betrekking hebbende op de rest van de producenten;

— onder uitzonderlijke omstandigheden de Gemeenschap, wat de betrokken produktie betreft, in twee of meer concurrerende markten kan worden verdeeld en de produkten binnen elke markt als een bedrijfstak van de Gemeenschap kunnen worden beschouwd, indien

  a) de producenten van een dergelijke markt hun gehele of vrijwel hun gehele produktie van het betrokken produkt op deze markt verkopen, en

  b) in de vraag op deze markt niet in aanzienlijke mate wordt voorzien door producenten van het betrokken produkt die elders in de Gemeenschap zijn gevestigd.

Onder zulke omstandigheden kan zelfs tot het bestaan van schade worden geconcludeerd, wanneer geen schade wordt berokkend aan een groot deel van de gehele bedrijfstak van de Gemeenschap, mits er een concentratie van invoer met dumping of subsidiëring op een dergelijke geïsoleerde markt is en mits bovendien de invoer met dumping of subsidiëring schade berokkent aan de producenten van de gehele of vrijwel de gehele produktie op die markt.

Artikel 5

Klachten

1. Iedere natuurlijke of rechtspersoon, alsmede iedere vereniging zonder rechtspersoonlijkheid, die optreedt namens een bedrijfstak van de Gemeenschap welke zich door invoer met dumping of subsidiëring geschaad of bedreigd acht, kan een schriftelijke klacht indienen.

2. De klacht moet voldoende bewijsmateriaal bevatten betreffende het bestaan van dumping of subsidiëring en de daaruit voortvloeiende schade.

3. De klacht kan worden ingediend bij de Commissie of bij een Lid-Staat die deze ter kennis brengt van de Commissie. De Commissie zendt de Lid-Staten van elke ontvangen klacht een afschrift.

4. De klacht kan worden ingetrokken, in welk geval de procedure kan worden beëindigd, tenzij zulks in het belang van de Gemeenschap zou zijn.

5. Wanneer na overleg blijkt dat de klacht niet voldoende bewijsmateriaal bevat om het instellen van een onderzoek te rechtvaardigen, wordt de klager hiervan in kennis gesteld.

6. Wanneer een Lid-Staat, zonder dat een klacht is ingediend, over voldoende bewijsmateriaal beschikt zowel betreffende dumping of subsidiëring als betreffende schade die daaruit voor een bedrijfstak van de Gemeenschap voortvloeit, brengt hij dit bewijsmateriaal onmiddellijk ter kennis van de Commissie.

Artikel 6

Overleg

1. Het in deze aanbeveling bedoelde overleg vindt plaats in een raadgevend comité dat bestaat uit vertegenwoordigers van elke Lid-Staat en waarvan het voorzitterschap wordt bekleed door een vertegenwoordiger van de Commissie.

Met het overleg wordt onmiddellijk een aanvang gemaakt op verzoek van een Lid-Staat dan wel op initiatief van de Commissie.

2. Het comité komt bijeen op uitnodiging van de voorzitter. Deze verstrekt de Lid-Staten zo spoedig mogelijk de nodige gegevens.

3. Zo nodig kan het overleg louter schriftelijk plaatsvinden; in dit geval stelt de Commissie de Lid-Staten in kennis onder opgave van een termijn waarbinnen deze hun mening kunnen geven of om mondeling overleg kunnen verzoeken.

4. Het overleg heeft in het bijzonder betrekking op:

a) het bestaan van dumping of van een subsidie en de marge of het bedrag daarvan;

b) het bestaan en de omvang van de schade;

c) het oorzakelijk verband tussen de invoer met dumping of subsidiëring en de schade;

d) de onder de gegeven omstandigheden passende maatregelen om de door dumping of subsidie veroorzaakte schade te voorkomen of te herstellen, alsmede de wijze van toepassing daarvan.

Artikel 7

Aanvang van de procedure en daaropvolgend onderzoek

1. Wanneer na overleg blijkt dat er voldoende bewijsmateriaal is om de opening van een onderzoek te rechtvaardigen, moet de Commissie onmiddellijk:

a) de aanvang van een procedure in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* aankondigen; deze aankondiging vermeldt het betrokken produkt en de betrokken landen en bevat een samenvatting van de ontvangen gegevens alsmede de mededeling dat alle gegevens betreffende de zaak aan de Commissie dienen te worden toegezonden; zij vermeldt tevens de termijn waarbinnen de belanghebbende partijen hun standpunt schriftelijk bekend kunnen maken en kunnen verzoeken om door de Commissie overeenkomstig het bepaalde in lid 5 te worden gehoord;

b) de exporteurs en importeurs waarvan de Commissie weet dat zij betrokken zijn, alsmede de vertegenwoordigers van het uitvoerende land en de klagers hiervan in kennis stellen;

c) op communautair niveau een aanvang maken met het onderzoek, in samenwerking met de Lid-Staten; dit onderzoek heeft zowel betrekking op dumping of subsidiëring als op de daaruit voortvloeiende schade, en vindt plaats overeenkomstig het bepaalde in de leden 2 tot en met 8.

2. a) De Commissie wint alle inlichtingen in die zij nodig acht en onderzoekt en verifieert indien zij zulks dienstig acht, de boeken van importeurs, exporteurs, handelaren, vertegenwoordigers, producenten en handelsverenigingen of -organisaties.

b) Zo nodig stelt de Commissie, na overleg, onderzoekingen in derde landen in, op voorwaarde dat de betrokken ondernemingen daarmee instemmen en de regering van het betrokken land daarvan officieel in kennis is gesteld en geen bezwaar maakt. De Commissie wordt bijgestaan door ambtenaren van de Lid-Staten die daartoe de wens hebben uitgesproken.

3. a) De Commissie kan de Lid-Staten verzoeken:

— haar gegevens te verstrekken;

— alle nodige verificaties en controles te verrichten, met name bij importeurs, handelaren of producenten van de Gemeenschap;

— onderzoekingen in derde landen in te stellen, op voorwaarde dat de betrokken ondernemingen daarmee instemmen en de regering van het betrokken land daarvan officieel in kennis is gesteld en geen bezwaar maakt.

b) De Lid-Staten treffen de nodige maatregelen om aan de verzoeken van de Commissie te voldoen. Zij brengen de gevraagde gegevens en de resultaten van de verrichte verificaties, controles of onderzoekingen te harer kennis.

c) De Commissie stelt de andere Lid-Staten onverwijld in kennis van deze gegevens.

d) Ambtenaren van de Commissie kunnen, op verzoek van de Commissie of van een Lid-Staat, de ambtenaren van de Lid-Staten bijstaan bij hun werkzaamheden.

4. a) De klager en de importeurs en exporteurs waarvan bekend is dat zij betrokken zijn, alsmede de vertegenwoordigers van het uitvoerende land, worden in de gelegenheid gesteld kennis te nemen van alle gegevens die de bij het onderzoek betrokken partijen aan de Commissie hebben verstrekt, met uitzondering van de door de autoriteiten van de Gemeenschap of van haar Lid-Staten opgestelde interne documenten, voor zover deze gegevens voor de behartiging van hun belangen van betekenis zijn, niet vertrouwelijk zijn in de zin van artikel 8 en door de Commissie bij het onderzoek worden gebruikt. Zij richten daartoe een schriftelijk verzoek tot de Commissie met opgave van de gewenste gegevens.

b) De exporteurs en importeurs van het produkt waarop het onderzoek betrekking heeft en, in geval van subsidiëring, de vertegenwoordigers van het land van oorsprong, kunnen verzoeken op de hoogte te worden gebracht van de belangrijkste feiten en overwegingen op grond waarvan wordt overwogen instelling van definitieve rechten of definitieve inning van de door een voorlopig recht gewaarborgde bedragen aan te bevelen.

c) i) Verzoeken om gegevens op grond van het bepaalde sub b):

aa) moeten schriftelijk bij de Commissie worden ingediend;

bb) moeten een nadere omschrijving bevatten van de specifieke punten waarover gegevens worden gevraagd;

cc) mogen, in de gevallen waarin een voorlopig recht is toegepast, niet later worden ontvangen dan een maand nadat is bekendgemaakt dat dergelijke rechten zijn ingesteld.

ii) De gegevens kunnen mondeling of schriftelijk worden verstrekt, ter keuze van de Commissie. Zij lopen niet vooruit op eventuele besluiten die later door de Commissie of de Raad kunnen worden genomen. Vertrouwelijke inlichtingen worden behandeld overeenkomstig het bepaalde in artikel 8.

iii) De gegevens mogen normaliter niet later worden verstrekt dan vijftien dagen vóór de vaststelling van een aanbeveling van de Commissie voor definitieve maatregelen ingevolge artikel 12. Op- of aanmerkingen die worden ingediend nadat de gegevens zijn verstrekt, worden alleen dan in aanmerking genomen wanneer zij worden ontvangen binnen een door de Commissie, met inachtneming van de urgentie van de zaak, per geval vast te stellen termijn, die ten minste tien dagen bedraagt.

5. De Commissie kan de belanghebbende partijen horen. Zij moeten worden gehoord indien zij binnen de termijn, vastgesteld in de aankondiging die in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* is geplaatst, hierom schriftelijk hebben gevraagd en daarbij hebben aangetoond dat zij een belanghebbende partij zijn waarvoor de resultaten van de procedure gevolgen kunnen hebben en dat zij bijzondere redenen hebben om te worden gehoord.

6. Daarenboven stelt de Commissie desgevraagd de rechtstreeks betrokken partijen in de gelegenheid elkaar te ontmoeten ten einde hun standpunten tegenover elkaar te stellen en eventueel elkaars argumenten te weerleggen. Zij houdt daarbij rekening met de noodzaak het vertrouwelijk karakter van de gegevens te bewaren en met de vraag of de ontmoeting de partijen gelegen komt. Geen enkele partij is verplicht een ontmoeting bij te wonen en de afwezigheid van een partij mag haar zaak niet schaden.

7. a) De bepalingen van dit artikel beletten de Commissie niet, voorlopige vaststellingen te doen of onverwijld voorlopige maatregelen toe te passen.

b) Wanneer een betrokken partij of derde land toegang weigert te verlenen tot de nodige gegevens of deze gegevens niet binnen een redelijke termijn verstrekt, of het onderzoek in belangrijke mate belemmert, kunnen voorlopige of definitieve conclusies, in bevestigende of in negatieve zin, worden getrokken op basis van de beschikbare gegevens.

8. Een antidumping- of compensatieprocedure vormt geen beletsel voor de inklaring van het betrokken produkt.

9. De procedure wordt afgesloten hetzij door beëindiging, hetzij door het nemen van definitieve maatregelen. In het algemeen dient de procedure binnen een jaar na de aanvangsdatum afgesloten te zijn.

10. Ingeval er geen procedure op niveau van de Gemeenschap is, kan elke Lid-Staat na overleg de zaak op nationaal niveau onderzoeken; de Commissie wordt daarvan in kennis gesteld, krijgt de uitslag van het onderzoek toegezonden en wordt geraadpleegd vóór enige maatregel wordt genomen.

Artikel 8

Vertrouwelijkheid

1. De bij de toepassing van deze aanbeveling verkregen gegevens mogen slechts worden gebruikt voor het doel waarvoor zij gevraagd zijn.

2. a) De Commissie, de Lid-Staten, alsmede hun ambtenaren, mogen de gegevens welke hun bij de toepassing van deze aanbeveling ter kennis zijn gekomen en die naar hun aard vertrouwelijk zijn of vertrouwelijk door een partij bij het antidumping- of compensatieonderzoek zijn verstrekt, niet bekendmaken, tenzij de partij die deze gegevens heeft verstrekt, daarvoor uitdrukkelijk toestemming geeft.

b) Elk verzoek om vertrouwelijke behandeling vermeldt waarom de gegevens vertrouwelijk zijn en gaat vergezeld van een niet-vertrouwelijke samenvatting van de gegevens of van een opgave van de redenen waarom de gegevens niet kunnen worden samengevat.

3. Gegevens worden gewoonlijk als vertrouwelijk beschouwd indien bekendmaking aanzienlijk nadeel kan berokkenen aan degene die ze verstrekt of de bron ervan is.

4. Wanneer evenwel blijkt dat een verzoek om vertrouwelijke behandeling niet gerechtvaardigd is, en degene die de gegevens heeft verstrekt deze niet openbaar wil maken, noch machtiging wil geven tot bekendmaking ervan in algemene bewoordingen of in de vorm van een samenvatting, kunnen de betrokken gegevens buiten beschouwing worden gelaten.

5. Dit artikel vormt geen beletsel voor de bekendmaking van algemene gegevens door de autoriteiten van de Gemeenschap en in het bijzonder van de motivering der besluiten die ter toepassing van deze aanbeveling zijn genomen. Bij deze bekendmaking moet rekening worden gehouden met het rechtmatige belang dat de belanghebbende partijen hebben bij het niet bekendmaken van hun zakengeheimen.

Artikel 9

Beëindiging van de procedure indien geen beschermende maatregelen nodig zijn

1. Wanneer na overleg blijkt dat geen enkele beschermende maatregel noodzakelijk is, wordt de procedure door de Commissie beëindigd.

2. De Commissie stelt de vertegenwoordigers van het land van oorsprong of van uitvoer en de partijen waarvan bekend is dat zij betrokken zijn, in kennis van de beeindiging en maakt deze bekend in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen,* onder opgave van de voornaamste conclusies en een samenvatting van de redenen daarvoor.

Artikel 10

Verbintenissen

1. Wanneer in de loop van de procedure verbintenissen worden aangeboden die de Commissie, na overleg, aanvaardbaar acht, kunnen de antidumping/antisubsidieprocedures door de Commissie worden beëindigd zonder instelling van voorlopige of definitieve rechten.

Hiervan zal kennis worden gegeven en een bekendmaking worden geplaatst overeenkomstig artikel 9, lid 2. Deze beëindiging vormt geen beletsel voor de definitieve inning van de door voorlopige rechten gewaarborgde bedragen, overeenkomstig het bepaalde in artikel 12, lid 2.

2. De verbintenissen als bedoeld in lid 1 zijn die waarbij:

a) de regering van het land van oorsprong of van uitvoer de subsidie opheft of beperkt, dan wel andere maatregelen neemt betreffende de schadelijke gevolgen ervan;

b) de prijzen worden herzien of de uitvoer wordt gestaakt, in een zodanige mate dat de Commissie ervan overtuigd is dat hetzij de marge van dumping of het bedrag van de subsidie, hetzij de schadelijke gevolgen daarvan worden opgeheven. In geval van subsidiëring moet de instemming van het land van oorsprong of van uitvoer zijn verkregen.

3. Verbintenissen kunnen door de Commissie worden voorgesteld, maar het feit dat dergelijke verbintenissen niet worden aangeboden of dat op een daartoe strekkend verzoek niet wordt ingegaan, mag de behandeling van de zaak niet nadelig beïnvloeden. Indien de invoer met dumping of subsidiëring echter wordt voortgezet, kan zulks worden beschouwd als een aanwijzing dat de waarschijnlijkheid dat een dreiging van schade ontstaat, toeneemt.

4. Indien de verbintenissen zijn aanvaard wordt het onderzoek naar de schade niettemin voltooid, wanneer de Commissie, na overleg, daartoe besluit, of, in geval van dumping, de exporteurs wier uitvoer een aanzienlijk percentage van de betrokken handel vertegenwoordigt dan wel in geval van subsidiëring, het land van oorsprong of van uitvoer, daarom verzoeken. Indien de Commissie in een dergelijk geval, na overleg, vaststelt dat er geen schade is, komt de verbintenis automatisch te vervallen. Wanneer evenwel een conclusie dat er geen dreiging van schade bestaat, hoofdzakelijk is toe te schrijven aan het bestaan van een verbintenis, kan de Commissie verlangen dat de verbintenis gehandhaafd blijft.

5. De Commissie kan van elke partij van wie zij een verbintenis heeft aanvaard, eisen dat zij regelmatig inlichtingen met betrekking tot het nakomen van deze verbintenis verstrekt en de verificatie van de desbetreffende gegevens toestaat. Het niet inwilligen van deze eisen wordt uitgelegd als een inbreuk op de verbintenis.

6. Wanneer een verbintenis is opgezegd of wanneer de Commissie redenen heeft om aan te nemen dat er inbreuk op gepleegd is, en dat een verder onderzoek geboden is, stelt zij de Lid-Staten daarvan onmiddellijk in kennis en heropent zij de procedure. Wanneer het belang van de Gemeenschap zulks vereist, treft zij bovendien, wanneer dat gewettigd is, onmiddellijk voorlopige maatregelen met gebruikmaking van de beschikbare gegevens.

Artikel 11

Voorlopige rechten

1. Wanneer uit een voorlopig onderzoek blijkt dat dumping of subsidiëring bestaat en dat er voldoende bewijzen zijn voor daardoor veroorzaakte schade, en de belangen van de Gemeenschap een optreden noodzakelijk maken om te voorkomen dat schade wordt veroorzaakt gedurende de procedure, dan wordt door de Commissie, op verzoek van een Lid-Staat of uit eigen beweging, een voorlopig antidumpingrecht of een voorlopig compenserend recht ingesteld. In dergelijke gevallen wordt de invoer tot verbruik van de betrokken produkten in de Gemeenschap afhankelijk gesteld van het stellen van een waarborg tot het bedrag van het voorlopig recht, welk bedrag definitief zal worden geïnd overeenkomstig een later door de Commissie krachtens artikel 12, lid 2, te geven aanbeveling.

2. De Commissie neemt deze voorlopige maatregel na overleg of, in zeer dringende gevallen, na de Lid-Staten daarvan in kennis te hebben gesteld. In het laatste geval wordt uiterlijk tien dagen na de kennisgeving van de maatregelen van de Commissie aan de Lid-Staten, overleg gepleegd.

3. Wanneer een Lid-Staat de Commissie om een onmiddellijk optreden verzoekt, besluit de Commissie binnen ten hoogste vijf werkdagen na de ontvangst van het verzoek of er aanleiding is een voorlopig antidumpingrecht of een voorlopig compenserend recht in te stellen.

4. Een besluit van de Commissie om geen voorlopig recht in te stellen sluit niet uit dat op een later tijdstip, op verzoek van een Lid-Staat indien zich nieuwe elementen voordoen, of op initiatief van de Commissie, een zodanig recht wordt ingesteld.

5. De voorlopige rechten hebben een maximale geldigheidsduur van vier maanden. Indien de exporteurs wier uitvoer een aanzienlijk percentage van de betrokken handel vertegenwoordigt daarom verzoeken of, nadat de Commissie het voornemen daartoe bekend heeft gemaakt, geen bezwaar maken, kan de geldigheidsduur van de voorlopige antidumpingrechten echter nog met twee maanden worden verlengd.

6. Na het verstrijken van de geldigheidsduur van de voorlopige rechten wordt de waarborg zo spoedig mogelijk vrijgegeven voor zover de Commissie geen aanbeveling heeft gedaan tot definitieve inning ervan.

Artikel 12

Definitieve maatregelen

1. Wanneer uit de definitieve vaststelling van de feiten blijkt dat dumping of subsidiëring en daardoor veroorzaakte schade bestaan, en de belangen van de Gemeenschap een communautair optreden noodzakelijk maken, doet de Commissie na overleg, een aanbeveling tot instelling van een definitief antidumpingrecht of een definitief compenserend recht.

2. a) Wanneer er een voorlopig recht is toegepast, bepaalt de Commissie, los van de vraag of er een definitief antidumpingrecht of een definitief compenserend recht moet worden ingesteld, welk gedeelte van het voorlopig recht definitief moet worden geïnd.

b) Tot definitieve inning van dit bedrag kan niet worden besloten tenzij uit de definitieve vaststelling van de feiten blijkt dat er dumping of subsidiëring en schade bestaan. In dit verband omvat schade niet een aanmerkelijke vertraging bij de vestiging van een bedrijfstak van de Gemeenschap, noch een dreiging van aanmerkelijke schade, tenzij wordt geconstateerd dat die dreiging, bij gebreke van voorlopige maatregelen, tot aanmerkelijke schade zou hebben geleid.

Artikel 13

Algemene bepalingen betreffende rechten

1. Zowel de voorlopige als de definitieve antidumpingrechten of compenserende rechten worden bij aanbeveling van de Commissie ingesteld.

2. In de aanbeveling worden in het bijzonder vermeld: het bedrag en de aard van het ingestelde recht, het betrokken produkt, het land van oorsprong of van uitvoer, zo mogelijk de naam van de leverancier, en de motivering voor het vaststellen van de aanbeveling.

3. Deze rechten mogen niet hoger zijn dan de voorlopig geraamde of definitief vastgestelde marge van dumping of het voorlopig geraamde of definitief vastgestelde bedrag van de subsidie; zij moeten lager zijn indien lagere rechten voldoende zijn om de schade op te heffen.

4. a) Antidumpingrechten en compenserende rechten kunnen niet met terugwerkende kracht worden ingesteld of verhoogd, en zijn van toepassing op de produkten welke na de inwerkingtreding van deze rechten tot verbruik in de Gemeenschap worden ingevoerd. Bepalend in dit verband is de datum waarop de douane-autoriteiten de verklaring aanvaarden waarbij de aangever het voornemen te kennen geeft de betrokken goederen tot verbruik te willen invoeren.

b) Wanneer de Commissie echter vaststelt:

i) voor produkten ten aanzien waarvan dumping plaatsvindt,

— dat er voorheen dumping heeft plaatsgevonden waardoor schade werd veroorzaakt, of dat de importeur wist of had moeten weten dat de exporteur dumping toepast en dat deze dumping schade zou kunnen veroorzaken, en

— dat de schade wordt veroorzaakt door incidentele dumping, dat wil zeggen massale invoer van een produkt met dumping in een betrekkelijk korte periode, van een zodanige omvang dat ten einde herhaling te voorkomen met terugwerkende kracht een antidumpingrecht op deze invoer moet worden ingesteld, of

ii) voor produkten waarvoor subsidie wordt verleend,

— in kritieke situaties, dat moeilijk te herstellen schade wordt veroorzaakt door massale invoer in een betrekkelijk korte periode van een produkt waarvoor uitvoersubsidie wordt verleend die wordt uitgekeerd of toegekend in strijd met de bepalingen van de Algemene Overeenkomst en de Overeenkomst inzake de uitlegging en de toepassing van de artikelen VI, XVI en XXIII van de Algemene Overeenkomst, en

— dat ten einde herhaling van deze schade te voorkomen, met terugwerkende kracht compenserende rechten op deze invoer moeten worden toegepast, of

iii) voor produkten met dumping of subsidiëring

— dat inbreuk is gemaakt op een verbintenis,

kunnen de definitieve antidumpingrechten of de definitieve compenserende rechten worden ingesteld voor produkten die maximaal negentig dagen vóór de datum van toepassing van de voorlopige rechten, in de Gemeenschap tot verbruik zijn ingevoerd; in geval van inbreuk op een verbintenis is deze terugwerkende heffing evenwel niet van toepasing op produkten die vóór de inbreuk zijn ingevoerd.

5. Wanneer een produkt uit verscheidene landen in de Gemeenschap wordt ingevoerd wordt het recht – tot een passende bedrag – zonder discriminatie geheven op elke invoer van dit produkt ten aanzien waarvan is vastgesteld dat dumping of subsidiëring plaatsvindt en schade wordt veroorzaakt, met uitzondering van die invoer waarvoor verbintenissen zijn aanvaard.

6. Wanneer de uitdrukking „bedrijfstak van de Gemeenschap" is geïnterpreteerd als betrekking hebbende op de producenten in een bepaald gebied, stelt de Commissie de exporteurs in de gelegenheid overeenkomstig artikel 10 een verbintenis aan te bieden voor het gebied in kwestie. Wanneer niet spoedig een bevredigende verbintenis wordt aangegaan of nagekomen, kan een voorlopig of definitief recht worden ingesteld voor de gehele Gemeenschap.

7. Wanneer er bij de instelling van een definitief of voorlopig antidumpingrecht of compenserend recht geen bijzondere bepalingen zijn vastgesteld, zijn de regels inzake de gemeenschappelijke definitie van het begrip oorsprong, alsmede de daarop betrekking hebbende gemeenschappelijke uitvoeringsbepalingen van toepassing.

8. De Lid-Staten innen de antidumpingrechten of compenserende rechten in de vorm, volgens het tarief en

overeenkomstig de andere bij de instelling van deze rechten vastgestelde criteria onafhankelijk van de invoerrechten, heffingen en andere bij invoer normaliter verschuldigde belastingen.

9. Om een zelfde situatie die het gevolg is van dumping of subsidiëring het hoofd te bieden, mogen op geen enkel produkt tegelijkertijd antidumpingrechten en compenserende rechten worden geheven.

Artikel 14

Nieuw onderzoek

1. De aanbevelingen waarbij voorlopige of definitieve antidumpingrechten of compenserende rechten worden ingesteld en de besluiten om verbintenissen te aanvaarden worden, wanneer daartoe aanleiding bestaat, aan een nieuw onderzoek onderworpen. Dit nieuwe onderzoek wordt ingesteld hetzij op verzoek van een Lid-Staat of op initiatief van de Commissie, hetzij wanneer een belanghebbende partij daarom verzoekt en gegevens overlegt die de noodzaak voor een dergelijk nieuw onderzoek aantonen. Het verzoek daartoe wordt tot een Lid-Staat of tot de Commissie gericht. Een Lid-Staat die een zodanig verzoek ontvangt stelt de Commissie hiervan in kennis en laatstgenoemde deelt dit aan de andere Lid-Staten mede. Wanneer het verzoek bij de Commissie wordt ingediend, stelt deze de Lid-Staat hiervan in kennis.

2. Indien, na overleg, blijkt dat een nieuw onderzoek gewettigd is, wordt de procedure overeenkomstig artikel 7 opnieuw geopend indien de omstandigheden zulks vereisen. Deze heropening als zodanig is niet van invloed op de vigerende maatregelen.

3. Wanneer het nieuwe onderzoek, al dan niet uitgevoerd met heropening van de procedure, zulks wettigt, worden de maatregelen gewijzigd, ingetrokken of geannuleerd door de Commissie.

Artikel 15

Terugbetaling

1. Wanneer een importeur kan aantonen dat het geïnde recht meer bedraagt dan de werkelijke marge van dumping of het bedrag van de subsidie, rekening houdend met de toepassing van gewogen gemiddelden, wordt het verschil terugbetaald; wanneer voorlopige maatregelen zijn genomen worden de waarborgen onder dezelfde voorwaarden vrijgegeven.

2. Te dien einde kan de importeur vóór het verstrijken van een termijn van drie maanden nadat de betrokken produkten tot verbruik zijn ingevoerd, een verzoek indienen bij de Lid-Staat op wiens grondgebied de invoer tot verbruik heeft plaatsgevonden. Deze Lid-Staat zendt het verzoek zo spoedig mogelijk aan de Commissie, al dan niet vergezeld van een advies over de gegrondheid ervan. De Commissie stelt een onderzoek in naar de gegrondheid van het verzoek en besluit, na overleg, of en in hoeverre de Lid-Staat het verzoek dient in te willigen.

Artikel 16

Slotbepalingen

Deze aanbeveling laat onverlet:

1. de toepassing van de bijzondere voorschriften in overeenkomsten tussen de Gemeenschap en derde landen;

2. de toepassing van bijzondere maatregelen, mits de in GATT-verband aangegane verplichtingen daarvoor geen beletsel vormen.

Artikel 17

Intrekking van bestaande wetgeving

Aanbeveling nr. 77/329/EGKS wordt ingetrokken.

Verwijzingen naar de ingetrokken aanbeveling moeten worden gelezen als verwijzingen naar deze aanbeveling.

Artikel 18

Verplichtingen van de Lid-Staten

De Lid-Staten treffen alle passende maatregelen ten einde hun uit deze aanbeveling voortvloeiende verplichtingen betreffende beschermende maatregelen tegen invoer met dumping of subsidiëring binnen de vastgestelde termijnen na te komen. Zij stellen de Commissie daarvan in kennis. Deze zendt de gegevens door naar de andere Lid-Staten.

Artikel 19

Inwerkingtreding

Van deze aanbeveling wordt kennis gegeven aan de Lid-Staten, en zij wordt in het *Publikatieblad van de Europese Gemeenschappen* bekendgemaakt.

Zij is van toepassing met ingang van 1 januari 1980.

Gedaan te Brussel, 21 december 1979.

Voor de Commissie
Wilhelm HAFERKAMP
Vice-Voorzitter

BIJLAGE

ENUNTIATIEVE LIJST VAN UITVOERSUBSIDIES

a) Verlening door de overheid van directe subsidies aan ondernemingen of bedrijfstakken afhankelijk van exportresultaten.

b) Regelingen krachtens welke deviezen mogen worden behouden of soortgelijke praktijken die een exportpremie inhouden.

c) Door of in opdracht van de overheid toegepaste interne vervoertarieven en vrachttarieven voor exportzendingen, die gunstiger zijn dan de tarieven voor binnenlandse zendingen.

d) Levering door de overheid of door overheidsorganen van ingevoerde of binnenlandse produkten of diensten bestemd voor de produktie van uitgevoerde goederen, onder gunstiger voorwaarden dan die geldend voor de levering van soortgelijke of rechtstreeks concurrerende produkten of diensten bestemd voor de produktie van goederen voor binnenlands verbruik, indien (in het geval van produkten) deze voorwaarden gunstiger zijn dan de commerciële voorwaarden die door hun exporteurs op de wereldmarkten kunnen worden verkregen.

e) Gehele of gedeeltelijke vrijstelling, vermindering of uitstel, speciaal in verband met uitvoer, van directe belastingen of sociale lasten, betaald of verschuldigd door industriële of handelsondernemingen. Uitstel van belastingen en lasten vormen evenwel niet noodzakelijkerwijs een uitvoersubsidie wanneer bij voorbeeld passende interesten in rekening worden gebracht.

f) Bijzondere aftrekmogelijkheden rechtstreeks verband houdende met export of exportresultaten, die, bij de berekening van de grondslag der directe belastingen, worden verleend boven die welke worden toegestaan voor de produktie voor binnenlands verbruik.

g) Vrijstelling of vermindering, uit hoofde van produktie en distributie van uitgevoerde goederen, voor een bedrag aan indirecte belastingen dat het bedrag te boven gaat van de indirecte belastingen die worden geheven uit hoofde van produktie en distributie van soortgelijke goederen wanneer deze worden verkocht voor binnenlands verbruik. Het probleem van de buitensporige vermindering van belastingen over de toegevoegde waarde valt uitsluitend onder deze paragraaf.

h) Vrijstelling, vermindering of uitstel van de in voorafgaande stadia geheven cumulatieve indirecte belastingen op goederen of diensten gebruikt voor de produktie van uitgevoerde goederen, voor hogere bedragen dan de vrijstelling, de vermindering of het uitstel van soortgelijke in voorafgaande stadia geheven cumulatieve indirecte belastingen op goederen of diensten gebruikt voor de produktie van soortgelijke goederen die worden verkocht voor binnenlands verbruik; op voorwaarde evenwel dat vrijstelling, vermindering of uitstel van de in voorafgaande stadia geheven cumulatieve indirecte belastingen kan worden verleend voor uitgevoerde produkten ook als geen vrijstelling, vermindering of uitstel wordt verleend voor soortgelijke goederen verkocht voor binnenlands verbruik, indien de in voorafgaande stadia geheven cumulatieve indirecte belastingen worden geheven op goederen die fysiek (rekening houdend met normale verliezen) worden opgenomen in het uitgevoerde produkt. Deze paragraaf is niet van toepassing op stelsels van belasting over de toegevoegde waarde en belastingaanpassingen aan de grens in verband daarmee.

i) Vermindering of restitutie voor een bedrag aan invoerbelastingen dat het bedrag te boven gaat van de belastingen welke worden geheven op ingevoerde goederen die fysiek (rekening houdend met de normale verliezen) worden opgenomen in het uitgevoerde produkt; op voorwaarde evenwel dat in bijzondere gevallen een firma als vervangingsprodukten goederen van de binnenlandse markt kan gebruiken, in een hoeveelheid die gelijk is aan die van de ingevoerde goederen en met dezelfde hoedanigheden en kenmerken, ten einde voor deze bepaling in aanmerking te komen indien de invoer- en de corresponderende uitvoertransacties alle plaatsvinden binnen een redelijke termijn, die normaal niet langer is dan twee jaar. Deze paragraaf is niet van toepassing op stelsels van belasting over de toegevoegde waarde en belastingaanpassingen aan de grens in verband daarmee.

j) Toepassing door de overheid (of door gespecialiseerde instellingen over toezicht en/of handelend onder het gezag van de overheid) van garantie- of verzekeringsprogramma's voor exportkredieten, van verzekerings- of garantieprogramma's tegen kostenstijgingen voor uitgevoerde produkten of van programma's tegen wisselkoersrisico's, met premiepercentages die duidelijk ontoereikend zijn om op lange termijn de kosten en de verliezen van deze programma's te dekken.

k) Verlening door de overheid (of door gespecialiseerde instellingen onder toezicht en/of handelend onder het gezag van de overheid) van exportkrediet aan exporteurs tegen lagere rentevoeten dan die welke zij werkelijk moet betalen om zich de middelen te verschaffen die zij daartoe gebruikt (of die zij

zou moeten betalen indien zij op de internationale kapitaalmarkt zou lenen om middelen te verkrijgen met dezelfde looptijd en in dezelfde valuta als het exportkrediet), of overneming door de overheid van alle of een gedeelte van de kosten van de exporteurs of de financieringsinstellingen voor het verkrijgen van kredieten, voor zover een en ander ten doel heeft een belangrijk voordeel op het gebied van exportkredietvoorwaarden te verschaffen.

Indien een ondertekenaar echter partij is bij een internationale verbintenis inzake officiële exportkredieten, waarbij ten minste twaalf oorspronkelijke ondertekenaars van de onderhavige Overeenkomst partij zijn per 1 januari 1979 (of bij een daaropvolgende verbintenis die door deze oorspronkelijke ondertekenaars is aangegaan), of indien, een ondertekenaar in de praktijk de in een dergelijke verbintenis vervatte bepalingen inzake rentevoeten toepast, wordt een praktijk op het gebied van exportkredieten die met deze bepalingen in overeenstemming is niet beschouwd als een bij de onderhavige Overeenkomst verboden uitvoersubsidie.

l) Alle andere uitgaven ten laste van de Overheidsfinanciën die een uitvoersubsidie in de zin van artikel XVI van de Algemene Overeenkomst vormen.

Aantekeningen:

Voor de toepassing van deze bijlage gelden de volgende definities:

1. De term „directe belastingen" houdt in: belastingen op lonen, winsten, rente, huursommen, royalties en alle andere vormen van inkomen alsmede belastingen op het bezit van onroerende goederen.

2. De term „invoerbelastingen" houdt in: douanerechten, andere rechten en overige niet elders in deze aantekeningen genoemde belastingen, die bij de invoer worden geheven.

3. De term „indirecte belastingen" houdt in : belastingen op verkopen, accijnzen, omzetbelastingen, belastingen over de toegevoegde waarde, belastingen op concessies, zegelrechten, overdrachtbelastingen, belastingen op voorraden en uitrusting, alsmede belastingaanpassingen bij de grens en alle overige belastingen, met uitzondering van directe belastingen en invoerbelastingen.

   Onder „in voorafgaande stadia geheven indirecte belastingen" wordt verstaan: belastingen geheven over goederen of diensten die direct of indirect bij de vervaardiging van het produkt zijn gebruikt.

5. Onder „cumulatieve indirecte belastingen" wordt verstaan: belastingen gespreid over meerdere stadia, die worden geheven wanneer er geen regeling voor belastingtegoeden bestaat in het geval dat de in een bepaald stadium van de produktie belastbare goederen of diensten worden gebruikt in een later stadium van de produktie.

6. „Vermindering" van belastingen houdt in restitutie of verlaging van belasting.